

מנלן די"א י"ב וי"ג ראויין לקריאת המגילה,
הא בקרא כתיב רק י"ד וט"ו?

וקא מהדר בתמיהה: מנלן?! הא לא מקרא
ילפינן לה, ולא חובה היא עליהן, אלא תקנת
חכמים היא, כדבעינן למימר לקמן [במשנה
הבאה], דחכמים הקילו על בני הכפרים
שיוכלו להיות מקדימין קריאתה ליום
הכניסה, כדי שיהיו פנויים ביום הפורים,
ויספקו אז מים ומזון לאחייהם שבכרכים¹⁷,
ואם כן, מאי קשיא לך מנא נפקא לך מקרא,
הא תקנת חכמים היא?!¹⁸

ומבארין: אנן הכי קאמרינן, מכדי, על
כרחך, כולחו הני יומי דקורין בהן, אנשי
כנסת הגדולה¹⁹ — שהיו בימי מרדכי ואסתר,

חל י"ד להיות בשבת, כפרים ועיירות
גדולות מקדימין וקורין ליום הכניסה, דהיינו,
י"ב באדר¹⁴ [וטעמא דבני עיירות מקדימין
ליום הכניסה, מפרש לקמן [ד' ע"ב], דהואיל
וממילא נדחו מהזמן הקבוע להם, דהיינו
שבת, ידחו כבר ליום הכניסה שבני הכפרים
קורין בו], ומוקפות חומה — קורין למחר¹⁵.

ואם חל י"ד להיות אחר השבת, ביום ראשון,
אזי כפרים מקדימין ליום הכניסה דהיינו יום
חמישי, י"א באדר¹⁶, ועיירות גדולות קורין
בו ביום, ומוקפות חומה — קורין למחר.

נמרא:

שנינו במשנתינו: מגילה נקראת בי"א וכו'.

בט"ו, שהוא יום הכניסה, היינו משום דכתיב:
"ולא יעבור". והוא חידוש, דיום ט"ו, בכלל
"ולא יעבור" — לגבי בני י"ד.

17. במסקנת הגמ' לקמן [ד' ע"ב] לא אמרינן
הכי, אלא, דמפני שמסקין מים ומזון כל השנה,
הקילו עליהם בפורים. ועיי' בשפת אמת מה
שכתב בזה.

18. כך מתבאר קושית הגמ' לפי רש"י. ועיי'
מה שהביאו הרשב"א והריטב"א בשם התוס',
בביאור קושיית הגמ'.

19. הכא איתא, דאנשי כנסת הגדולה תקנו
קריאת מגילה. ולכאו' קשה, דלהלן [ד' ע"א]
איתא: "אסתר ברוח הקדש נאמרה". ואמרינן
התם, דהך "ברוח הקדש נאמרה" — היינו
דנאמרה לקרות, משמע דנתחייבו לקרותה ע"י
רוח הקדש!?

וביאר ברנת יצחק, דהלא קי"ל דאין נביא
רשאי לחדש דבר מעתה, וא"כ, לא יתכן דמקרא

14. והא דאינם קורין בערב שבת, בי"ג באדר,
היינו משום דאין יום זה קבוע לשום אדם. ר"ן.
והמאירי כתב, דכיון דבני עיירות נדחו, מה
לי י"ב ומה לי י"ג, הלכך ידחו לי"ב, ויקראו עם
בני הכפרים.

15. איתא בירושלמי [הלכה ג'], שהקשו קמי ר'
זעירא, מאי שנא עיירות מכרכין, דגבי כרכין
אמרינן, דכשחל י"ד בערב שבת, קורין הכרכין
בי"ד, ואין נדחין ליום הכניסה, ואילו גבי עיירות
אמרינן, דכשחל י"ד בשבת, נדחות העיירות ליום
הכניסה!?

ותירץ התם רב לא: "מפני כבוד כרכים. שלא
יהו אומרים: ראינו כרכים ועיירות קורין כאחת".
דהיינו, שאם יידחו הכרכין ליום הכניסה כשחל
יום שלהם בשבת, כמו שנדחין העיירות כשחל
יום שלהם בשבת, אין זה כבוד לכרכין, שיהו
שוין בענין הדחיה — כמו העיירות. ועיי"ש עוד
באריכות.

16. כתב הר"ן, דהא דאין בני הכפרים קורין